

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

28 november 2016

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2016/C 441/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2016/C 441/02	Mål C-218/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Campobasso – Italien) – brottmål mot Gianpaolo Paoletti m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 6 FEU — Artikel 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Principen om retroaktiv tillämpning av mildare strafflag — Italienska medborgare som organiserat olagliga inresor till Italien för rumänska medborgare — Gärningar fullbordade före Rumäniens anslutning till unionen — Verkan av Rumäniens anslutning till Europeiska unionen med avseende på brottet hjälp till olaglig inresa — Tillämpning av unionsrätten — Domstolens behörighet)	2
2016/C 441/03	Mål C-318/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 6 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italien) – Tecnoedi Costruzioni Srl mot Comune di Fossano (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av byggtreprenader — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 7 c — Tröskelvärden vid offentlig upphandling — Tröskelvärde ej uppnått — Onormalt låga anbud — Automatisk uteslutning — Den upphandlande myndighetens möjlighet att automatiskt utesluta anbudsgivare — Den upphandlande myndighetens skyldigheter till följd av etableringsfriheten, friheten att tillhandahålla tjänster och icke-diskrimineringsprincipen — Kontrakt som företer ett bestämt gränsöverskridande intresse)	3

SV

2016/C 441/04	Mål C-412/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hessisches Finanzgericht – Tyskland) – TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH mot Finanzamt Kassel II – Hofgeismar (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Undantag för vissa verksamheter av allmänt intresse — Artikel 132.1 d — Leveranser av organ, blod och mjölk från människor — Räckvidd — Mänsklig blodplasma som bearbetats och använts för industriella ändamål)	3
2016/C 441/05	Mål C-466/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 6 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Jean-Michel Adrien m.fl. mot Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för arbetstagare — Nationella tjänstemän som är utstationerade vid en unionsinstitution eller vid ett unionsorgan — Ålderspension — Valmöjlighet — Anslutningen till det nationella pensionssystemet kan sägas upp eller bibehållas — Begränsad möjlighet att lägga samman det pensionsbelopp som intjänats enligt det nationella pensionssystemet med det pensionsbelopp som intjänats enligt unionens pensionssystem)	4
2016/C 441/06	Mål C-572/15: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Riigikohus – Estland) – F. Hoffmann-La Roche AG mot Accord Healthcare OÜ (Begäran om förhandsavgörande — Industriell och kommersiell äganderätt — Patent — Tilläggsskydd — Förordning (EG) nr 469/2009 — Artikel 21.2 — Övergångsbestämmelser — Tilläggsskydd som lämnats i enlighet med den nationella lagstiftningen i en medlemsstat före dess anslutning till Europeiska unionen — Tolkning av artikel 21.2 — Tilläggsskyddets giltighetstid — Giltigheten av artikel 21.2 — Anpassning av sekundärrätten som följer direkt av anslutningsakten — Domstolen saknar behörighet)	5
2016/C 441/07	Mål C-576/15: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulgarien) – Maya Marinova ET mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 2.1 a — Artikel 9.1 — Artikel 14.1 — Artiklarna 73, 80 och 273 — Principerna om skatteneutralitet och proportionalitet — Skatteundandragande — Oegentligheter i räkenskaperna — Undanhållande av leveranser och intäkter — Bestämmande av beskattningsunderlaget)	5
2016/C 441/08	Mål C-583/15: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 5 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal (Fördragsbrott — Transportpolitik — Förordning (EG) nr 1071/2009 — Vägtransportföretag — Förenkling och administrativt samarbete — Artikel 16.1 och 16.5 — Nationellt elektroniskt register över vägtransportföretag — Sammankoppling av nationella elektroniska register)	6
2016/C 441/09	Mål C-23/16: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 5 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen (Fördragsbrott — Förordning (EG) nr 1071/2009 — Gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik — Artikel 16.1 och 16.5 — Nationellt elektroniskt register över vägtransportföretag — Sammankoppling med de andra medlemsstaternas nationella elektroniska register saknas)	7
2016/C 441/10	Mål C-472/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanien) den 24 augusti 2016 – Jorge Luís Colino Sigüenza mot Ayuntamiento de Valladolid och IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa	7
2016/C 441/11	Mål C-474/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Colmar (Frankrike) den 29 augusti 2016 – Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless	8
2016/C 441/12	Mål C-486/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Spanien) den 12 september 2016 – Bankia S.A. mot Alfredo Sánchez Martínez och Sandra Sánchez Triviño	9

2016/C 441/13	Mål C-491/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 14 september 2016 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP mot Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda	10
2016/C 441/14	Mål C-498/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshofs (Österrike) den 19 september 2016 – Maximilian Schrems mot Facebook Ireland Limited	10
2016/C 441/15	Mål C-505/16 P: Överklagande ingett den 23 september 2016 av Olga Stanislavivna Yanukovych, i egenskap av arvtagare till Viktor Viktorovych Yanukovych av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 juli 2016 i mål T-347/14, Olga Stanislavivna Yanukovych mot Europeiska unionens råd	11
2016/C 441/16	Mål C-507/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 26 september 2016 – Entertainment Bulgaria System EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia	13
2016/C 441/17	Mål C-511/16: Talan väckt den 29 september 2016 – Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg	13

Tribunalen

2016/C 441/18	Mål T-351/13: Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler mot rådet (Dumpning — Import av gaffelvagnar och väsentliga delar till dessa med ursprung i Kina — Slutgiltig antidumpningstull — Talan om ogiltigförklaring — Villkoret direkt berörd — Villkoret personligen berörd — Upptagande till sakprövning — Fastställande av normalvärdet — Artikel 2.7 a i förordning (EG) nr 1225/2009 — Regeln om lägsta tull — Artikel 9.4 i förordning nr 1225/2009 — Motiveringsskyldighet)	15
2016/C 441/19	Mål T-367/14: Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – August Storck mot EUIPO– Chiquita Brands (Fruitfuls) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket Fruitfuls — Verkligt bruk — Artikel 51.1 a) i förordning (EG) nr 207/2009)	15
2016/C 441/20	Mål T-418/14: Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – Sina Bank mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran i syfte att hindra spridning av kärnmaterial — Frysning av tillgångar — Talan om ogiltigförklaring — Tidsfrist för väckande av talan — Justering av yrkanden — Upptagande till sakprövning — Motiveringsskyldighet — Rätt till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Uppenbart oriktig bedömning — Anpassning av verkningarna i tiden av en ogiltigförklaring)	16
2016/C 441/21	Mål T-824/14: Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – Eveready Battery Company mot EUIPO – Hussain m.fl. (POWER EDGE) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket POWER EDGE — Det äldre EU-ordmärket EDGE — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artiklarna 15.1 och 42.2 i förordning nr 207/2009)	17
2016/C 441/22	Mål T-56/15: Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mot EUIPO (BRAUWELT) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BRAUWELT — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.3 i förordning nr 207/2009 — Rätten att yttra sig — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009)	18

2016/C 441/23	Mål T-776/15: Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – Meissen Keramik mot EUIPO (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket MEISSEN KERAMIK — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009)	19
2016/C 441/24	Mål T-622/16: Överklagande ingett den 12 september 2016 – Gall Pharma mot harmoniseringskontoret – EUIPO – Pfizer (Styriagra)	19
2016/C 441/25	Mål T-667/16 P: Överklagande ingett den 19 september 2016 av Pieter de Meyer av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 juli 2016 i mål F-113/15 Adriaen m.fl. mot kommissionen	20
2016/C 441/26	Mål T-668/16 P: Överklagande ingett den 19 september 2016 av HL av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 juli 2016 i mål F-112/15 HL mot kommissionen	22
2016/C 441/27	Mål T-681/16: Talan väckt den 23 september 2016 – Henkel Electronic Materials (Belgien) mot kommissionen	23
2016/C 441/28	Mål T-682/16: Talan väckt den 23 september 2016 – Frankrike mot kommissionen	24
2016/C 441/29	Mål T-689/16: Talan väckt den 24 september 2016 – PL mot kommissionen	25
2016/C 441/30	Mål T-691/16: Talan väckt den 26 september 2016 – Elevation-Engenharia mot kommissionen	26
2016/C 441/31	Mål T-692/16: Talan väckt den 27 september 2016 – CJ mot ECDC	26
2016/C 441/32	Mål T-693/16 P: Överklagande ingett den 28 september 2016 av HG av den dom som personaldomstolen meddelade den 19 juli 2016 i mål F-149/15, HG mot kommissionen	27
2016/C 441/33	Mål T-695/16 P: Överklagande ingett den 29 september 2016 av Europeiska kommissionen av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 juli 2016 i mål F-104/15, U (*) mot kommissionen	28
2016/C 441/34	Mål T-698/16: Talan väckt den 23 september 2016 – Trasta Komerbanka m.fl. mot ECB	29
2016/C 441/35	Mål T-702/16 P: Överklagande ingett den 30 september 2016 av José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante och Bernard Gradel mot den dom som personaldomstolen meddelade den 20 juli 2016 i mål F-126/25, Barroso Truta m.fl. mot domstolen	30
2016/C 441/36	Mål T-715/16: Talan väckt den 7 oktober 2016 – Pebagua mot kommissionen	31
2016/C 441/37	Mål T-717/16: Överklagande ingett den 4 oktober 2016 – Waldhausen mot EUIPO (Återgivning av silhuetten av ett hästhuvud)	31
2016/C 441/38	Mål T-719/16: Överklagande ingett den 7 oktober 2016 – Berliner Stadtwerke mot EUIPO (berlinWärme)	32
2016/C 441/39	Mål T-720/16: Talan väckt den 10 oktober 2016 – ARFEA mot kommissionen	32
2016/C 441/40	Mål T-724/16 P: Överklagande ingett den 12 oktober 2016 av Giorgio Cocchi av det beslut som personaldomstolen meddelade den 2 augusti 2016 i mål F-134/11 Cocchi och Falcione mot kommissionen	34

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2016/C 441/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 428, 21.11.2016

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 419, 14.11.2016

EUT C 410, 7.11.2016

EUT C 402, 31.10.2016

EUT C 392, 24.10.2016

EUT C 383, 17.10.2016

EUT C 371, 10.10.2016

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Campobasso – Italien) – brottmål mot Gianpaolo Paoletti m.fl.

(Mål C-218/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 6 FEU — Artikel 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Principen om retroaktiv tillämpning av mildare strafflag — Italienska medborgare som organiserat olagliga inresor till Italien för rumänska medborgare — Gärningar fullbordade före Rumäniens anslutning till unionen — Verkan av Rumäniens anslutning till Europeiska unionen med avseende på brottet hjälp till olaglig inresa — Tillämpning av unionsrätten — Domstolens behörighet)

(2016/C 441/02)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Campobasso

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Gianpaolo Paoletti, Umberto Castaldi, Domenico Faricelli, Antonio Angelucci, Mauro Angelucci, Antonio D'Ovidio, Camillo Volpe, Giampaolo Canzano, Raffaele Di Giovanni, Antonio Della Valle

Domslut

Artikel 6 FEU och artikel 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att en stats anslutning till unionen inte utgör hinder för att en annan medlemsstat kan utdöma en straffrättslig påföljd till personer som, före denna anslutning, har begått ett brott bestående i att hjälpa medborgare i den förstnämnda staten att olagligen resa in i den andra medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 262, 10.8.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 6 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italien) – Tecnoedi Costruzioni Srl mot Comune di Fossano

(Mål C-318/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av byggtreprenader — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 7 c — Tröskelvärden vid offentlig upphandling — Tröskelvärde ej uppnått — Onormalt låga anbud — Automatisk uteslutning — Den upphandlande myndighetens möjlighet att automatiskt utesluta anbudsgivare — Den upphandlande myndighetens skyldigheter till följd av etableringsfriheten, friheten att tillhandahålla tjänster och icke-diskrimineringsprincipen — Kontrakt som företer ett bestämt gränsöverskridande intresse)

(2016/C 441/03)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tecnoedi Costruzioni Srl

Motpart: Comune di Fossano

Domslut

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte (Regionala förvaltningsdomstolen i Piemonte) genom beslut av den 29 april 2015 avvisas.

⁽¹⁾ EUT C 311, 21.9.2015.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hessisches Finanzgericht – Tyskland) – TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH mot Finanzamt Kassel II – Hofgeismar

(Mål C-412/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Undantag för vissa verksamheter av allmänt intresse — Artikel 132.1 d — Leveranser av organ, blod och mjölk från människor — Räckvidd — Mänsklig blodplasma som bearbetats och använts för industriella ändamål)

(2016/C 441/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hessisches Finanzgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH

Motpart: Finanzamt Kassel II – Hofgeismar

Domslut

Artikel 132.1 d i rådets direktiv 2006/112 av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att begreppet leveranser av mänskligt blod, som medlemsstaterna är skyldiga att undanta från skatteplikt enligt denna bestämmelse, inte omfattar leveranser av plasma som framställts av mänskligt blod, när plasman inte är avsedd att användas direkt för terapeutiska ändamål, utan uteslutande för läkemedelstillverkning.

⁽¹⁾ EUT C 398, 30.11.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 6 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Jean-Michel Adrien m.fl. mot Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

(Mål C-466/15) ⁽¹⁾

Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för arbetstagare — Nationella tjänstemän som är utstationerade vid en unionsinstitution eller vid ett unionsorgan — Ålderspension — Valmöjlighet — Anslutningen till det nationella pensionssystemet kan sägas upp eller bibehållas — Begränsad möjlighet att lägga samman det pensionsbelopp som intjänats enligt det nationella pensionssystemet med det pensionsbelopp som intjänats enligt unionens pensionssystem

(2016/C 441/05)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jean-Michel Adrien, Frédéric Baron, Catherine Blanchin, Marc Bouillaguet, Anne-Sophie Chalhoub, Denis d'Ersu, Laurent Gravière, Vincent Cador, Roland Moustache, Jean-Richard de la Tour, Anne Schneider, Bernard Stamm, Éléonore von Bardeleben

Motpart: Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

Domslut

Artikel 45 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är i fråga i det nationella målet, som innebär att en nationell tjänsteman som är utstationerad vid en unionsinstitution eller vid ett unionsorgan och som väljer att fortsätta vara ansluten till det nationella pensionssystemet under utstationeringstiden förlorar samtliga eller en del av de förmåner som en anslutning till det nationella pensionssystemet ger om tjänstemannen fullgör en tioårsperiod i unionens tjänst, vilket medför att denne får rätt till en pension från unionens pensionssystem.

⁽¹⁾ EUT C 381, 16.11.2015.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Riigikohus – Estland) – F. Hoffmann-La Roche AG mot Accord Healthcare OÜ

(Mål C-572/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Industriell och kommersiell äganderätt — Patent — Tilläggsskydd — Förordning (EG) nr 469/2009 — Artikel 21.2 — Övergångsbestämmelser — Tilläggsskydd som lämnats i enlighet med den nationella lagstiftningen i en medlemsstat före dess anslutning till Europeiska unionen — Tolkning av artikel 21.2 — Tilläggsskyddets giltighetstid — Giltigheten av artikel 21.2 — Anpassning av sekundärrätten som följer direkt av anslutningsakten — Domstolen saknar behörighet)

(2016/C 441/06)

Rättegångsspråk: estiska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: F. Hoffmann-La Roche AG

Motpart: Accord Healthcare OÜ

Domslut

- 1) Europeiska unionens domstol är inte behörig att avgöra giltigheten av artikel 21.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel, i dess lydelse enligt akten om villkoren för Republiken Kroatens anslutning och om anpassning av fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.
- 2) Artikel 21.2 i förordning nr 469/2009, i ändrad lydelse, ska tolkas så, att den är tillämplig på ett tilläggsskydd för ett visst läkemedel, som lämnats av en medlemsstat före dess anslutning till Europeiska unionen. I den mån läkemedlet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har varit föremål för ett godkännande för försäljning som lämnats före det godkännande som lämnats i nämnda medlemsstat och, i förekommande fall, före den statens anslutning till unionen, så ska endast detta första godkännande för försäljning beaktas vid fastställandet av tilläggsskyddets giltighetstid.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 oktober 2016 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulgarien) – Maya Marinova ET mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-576/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 2.1 a — Artikel 9.1 — Artikel 14.1 — Artiklarna 73, 80 och 273 — Principerna om skatteneutralitet och proportionalitet — Skatteundandragande — Oegentligheter i räkenskaperna — Undanhållande av leveranser och intäkter — Bestämmande av beskattningsunderlaget)

(2016/C 441/07)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maya Marinova ET

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Domslut

Artiklarna 2.1 a, 9.1, 14.1, 73 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt samt principerna om skatteneutralitet och proportionalitet ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot en sådan nationell lagstiftning som den i det nationella målet, enligt vilken skattemyndigheten – för det fall varor som levererats till en beskattningsbar person inte finns i dennes lager och det i dennes bokföring saknas skattemässigt relevanta handlingar avseende varorna – får anta att vederbörande har sålt varorna vidare till tredje man, och bestämma beskattningsunderlaget för försäljningen av nämnda varor utifrån de faktiska omständigheter myndigheten har tillgång till med tillämpning av regler som inte föreskrivs i direktivet. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att pröva att bestämmelserna i denna nationella lagstiftning inte går utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatten och förebygga bedrägerier.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 5 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-583/15) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Transportpolitik — Förordning (EG) nr 1071/2009 — Vägtransportföretag — Förenklning och administrativt samarbete — Artikel 16.1 och 16.5 — Nationellt elektroniskt register över vägtransportföretag — Sammankoppling av nationella elektroniska register)

(2016/C 441/08)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Hottiaux, M. M. Farrajota och P. Guerra e Andrade)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo och C. Guerra Santos)

Domslut

1) Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 16.1 och 16.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG genom att inte skapa ett nationellt elektroniskt register över vägtransportföretag och därmed inte heller ha sammankopplat ett sådant register med de andra medlemsstaternas nationella elektroniska register.

2) Republiken Portugal ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 38, 1.2.2016, s 29.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 5 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-23/16) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Förordning (EG) nr 1071/2009 — Gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik — Artikel 16.1 och 16.5 — Nationellt elektroniskt register över vägtransportföretag — Sammankoppling med de andra medlemsstaternas nationella elektroniska register saknas)

(2016/C 441/09)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Hottiaux)

Svarande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Domslut

- 1) Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 16.1 och 16.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG, genom att inte skapa ett nationellt elektroniskt register över vägtransportföretag, och genom att därmed inte heller ha sammankopplat nämnda register med de andra medlemsstaternas nationella elektroniska register.
- 2) Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 98, 14.3.2016.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanien) den 24 augusti 2016 – Jorge Luís Colino Sigüenza mot Ayuntamiento de Valladolid och IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa

(Mål C-472/16)

(2016/C 441/10)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jorge Luís Colino Sigüenza

Motpart: Ayuntamiento de Valladolid och IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa

Tolkningsfrågor

- 1) Ska det anses föreligga en överlåtelse i den mening som avses i direktiv 2001/23/EG ⁽¹⁾ när innehavaren av en koncession för att driva en kommunal musikskola, där kommunen tillhandahåller alla materiella resurser (lokaler, instrument, klassrum, möbler), som hade egen anställd personal och tillhandahöll sina tjänster läsårsvis, upphörde med verksamheten den 1 april 2013, två månader före läsårets slut, och lämnade tillbaka alla materiella resurser till kommunen, vilken inte återupptog verksamheten för att avsluta läsåret 2012-2013 utan gjorde en ny upphandling där en ny tjänsteleverantör utsågs, vilken återupptog verksamheten i september 2013, i början av det nya läsåret 2013-2014, och tillhandahöll den nya tjänsteleverantören de nödvändiga resurser som den tidigare tjänsteleverantören förfogade över (lokaler, instrument, klassrum, möbler)?

- 2) Om ovanstående fråga besvaras jakande, ska under de beskrivna omständigheterna, där huvudmannens (kommunens) underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter tvingar den första tjänsteleverantören att upphöra med sin verksamhet och säga upp hela sin personal och där huvudmannen därefter överför de materiella resurserna till en annan tjänsteleverantör som fortsätter att driva samma verksamhet, uppsägningen av den första leverantörens arbetstagare, för tillämpning av artikel 4.1 i direktiv 2001/23/EG, anses ha gjorts av "ekonomiska, tekniska eller organisatoriska skäl, och som innefattar förändringar i arbetsstyrkan" eller var skälet för uppsägningen "en överlåtelse av ett företag, en verksamhet eller en del av ett företag eller en verksamhet", vilket inte är tillåtet enligt den artikeln?
- 3) Om svaret på den föregående frågan är att överlåtelsen låg till grund för uppsägningen och att den således strider mot direktiv 2001/23/EG, ska då artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så att den utgör hinder för att nationell lagstiftning förbjuder en domstol att i sak pröva en arbetstagares talan mot att han har sagts upp i ett individuellt förfarande, vilket skett inom ramen för en kollektiv uppsägning, för att göra gällande de rättigheter som följer av en tillämpning av rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter och rådets direktiv 98/59/EG⁽²⁾ av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar, på grund av att det tidigare har meddelats ett lagakraftvunnet avgörande rörande den kollektiva uppsägningen i ett mål där arbetstagaren inte har kunnat vara part, men där däremot de fackliga organisationer som företräder de anställda vid företaget och/eller arbetstagarnas kollektiva representanter har varit eller har kunnat vara det?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, 2001, s. 16).

⁽²⁾ EGT L 225, 1998, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Colmar (Frankrike) den 29 augusti 2016 – Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

(Mål C-474/16)

(2016/C 441/11)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Colmar

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

Tolkningsfråga

Är de rättsverkningar som är knutna till ett AI-intyg vilket har utfärdats till ett bemanningsföretag i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen⁽¹⁾, av den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning om social trygghet ska fortsätta att gälla på den anställdes situation bindande för dels institutioner och myndigheter i den mottagande staten, dels för domstolarna i samma medlemsstat då det konstaterats att de villkor under vilka den anställda arbetstagaren utövar sin verksamhet uppenbart inte omfattas av det materiella tillämpningsområdet för de undantagsregler som föreskrivs i artikel 12.1 och 12.2 i förordning (EG) nr 883/2004?

⁽¹⁾ EUT L 284, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Spanien) den 12 september 2016 – Bankia S.A. mot Alfredo Sánchez Martínez och Sandra Sánchez Triviño

(Mål C-486/16)

(2016/C 441/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia de Alicante

Parter i det nationella målet

Klagande: Bankia S.A.

Motpart: Alfredo Sánchez Martínez och Sandra Sánchez Triviño

Tolkningsfrågor

- 1) Strider det mot artiklarna 4.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾ av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal att, vid fastställandet av huruvida ett sådant villkor om uppsägning till förtida betalning som det som finns i det omtvistade avtalet, som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument, är oskäligt, inte endast beakta omständigheterna i samband med att avtalet ingicks, utan även hur allvarlig den bristande fullgörelse är som konsumenten gjort sig skyldig till efter avtalets ingående?
- 2) Strider det mot effektivitetsprincipen i artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal att medge verkställighet av utmätning på grundval av ett villkor om uppsägning till förtida betalning, varvid detta villkor har förklarats vara oskäligt i ett lagakraftvunnet domstolsavgörande som meddelats i ett tidigare förfarande för utmätning av fast egendom mellan samma parter och som grundats på samma avtal om hypotekslån, även om det tidigare domstolsavgörandet inte har materiell rättskraft i den nationella rättsordningen, men det enligt nämnda rättsordning ändå inte är möjligt att inleda ett nytt utmätningsförfarande på grundval av samma exekutionstitel?
- 3) När en domstol i första instans i ett förfarande för utmätning av fast egendom nekat verkställighet av utmätning med motiveringen att ansökan grundats på ett villkor om uppsägning till förtida betalning som förklarats vara oskäligt i ett annat, tidigare, förfarande för utmätning av fast egendom vilket grundades på samma exekutionstitel och avsåg samma parter, och när det avgörande genom vilket verkställighet av utmätningen nekats har upphävts, efter överklagande, av en domstol i andra instans, som återförvisat målet till domstolen i första instans för verkställighet av utmätningen, ska det då anses strida mot artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal att domstolen i första instans blir bunden av den övre instansens avgörande eller ska den nationella rätten tolkas på så sätt att domstolen i första instans inte är bunden av den övre instansens avgörande, när det finns ett tidigare lagakraftvunnet domstolsavgörande genom vilket det villkor om uppsägning till förtida betalning som verkställigheten av utmätningen grundas på har ogiltigförklarats, vilket i detta fall innebär att ansökan om utmätning på nytt ska avslås?

⁽¹⁾ EGT L 95, 1993, s. 29.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 14 september 2016 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP mot Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

(Mål C-491/16)

(2016/C 441/13)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Motpart: Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

Tolkningsfrågor

- 1) Ska det operativa programmet för landsbygdsutveckling (kallat AGRO-programmet) anses utgöra ett flerårigt program i den mening som avses i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999⁽¹⁾ av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (som senare upphävts genom artikel 107 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006⁽²⁾ av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999, vilket dock inte påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 105.1 i förordning nr 1083/2006)?
- 2) Ska AGRO-programmet anses utgöra ett flerårigt program vid tillämpningen av artikel 3.1 andra stycket andra meningen i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95⁽³⁾ av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, enligt vilken "[preskriptionstiden f]ör fleråriga program sträcker sig ... åtminstone fram till programmets definitiva avslutning"?
- 3) Om AGRO-programmet ska anses utgöra ett flerårigt program vid tillämpningen av artikel 3.1 andra stycket andra meningen i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 önskas svar på följande:
 - Gäller den preskriptionstid på fyra år som föreskrivs i artikel 3.1 för pågående förvaltningsärenden rörande detta program?
 - Har preskription inträtt för det fall att preskriptionstiden på fyra år löper ut innan programmet har avslutats?
 - Eller förlängs preskriptionstiden, mot bakgrund av vad som anges i artikel 3.1 andra stycket andra meningen i förordning ... nr 2988/95, på så sätt att preskriptionstiden löper ut först dagen för "[det fleråriga] programmets definitiva avslutning"?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, 1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EUT L 210, 2006, s. 25).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 1995, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshofs (Österrike) den 19 september 2016 – Maximilian Schrems mot Facebook Ireland Limited

(Mål C-498/14)

(2016/C 441/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maximilian Schrems

Motpart: Facebook Ireland Limited

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 15 i förordningen (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ tolkas så, att en "konsument", i den mening som avses i denna bestämmelse, förlorar denna ställning när han – efter en längre tids användning av ett privat Facebook-konto – i samband med framförandet av sina anspråk har publicerat böcker, har hållit föredrag, ibland mot ersättning, driver websidor, samlar in pengar för förfarandet att driva anspråken och har övertagit anspråk från ett stort antal konsumenter mot att de garanteras behållningen av en eventuell framgång med talan efter avdrag för rättegångskostnader?
- 2) Ska artikel 16 i förordningen (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att en konsument i en medlemsstat, samtidigt som han framför egna anspråk med anledning av en konsumenttransaktion vid den domstol där talan ska väckas, även får göra gällande krav från andra konsumenter med bosättningsort
 - a. i samma medlemsstat,
 - b. i en annan medlemsstat, eller
 - c. i ett tredje land,

när dessa konsumenter överlåter sina anspråk som härrör från konsumenttransaktioner som ingåtts med samma svarande och avser samma rättsliga sammanhang, och när överlåtelsetransaktionen inte omfattas av kärandens affärsmässiga eller yrkesmässiga verksamhet utan syftar till att gemensamt göra gällande anspråken?

⁽¹⁾ EGT L 12, 2001, s. 1.

Överklagande ingett den 23 september 2016 av Olga Stanislavivna Yanukovych, i egenskap av arvtagare till Viktor Viktorovych Yanukovych av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 juli 2016 i mål T-347/14, Olga Stanislavivna Yanukovych mot Europeiska unionens råd

(Mål C-505/16 P)

(2016/C 441/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Olga Stanislavivna Yanukovych, i egenskap av arvtagare till Viktor Viktorovych Yanukovych (ombud T. Beazley, QC)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 juli 2016 i mål T-347/14, i den del som anges i punkterna 6 och 7 i överklagandet, nämligen
 - punkterna 2 och 4 i slutet i nämnda beslut,
- punkt 3 i slutet i det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 juli 2016 i mål T-347/14, i den del tribunalen i nämnda punkt slår fast att Europeiska unionens råd endast ska ersätta klagandens rättegångskostnader men inte de rättegångskostnader som uppkommit för den avlidne,

- återförvisa målet till tribunalen för upptagande till prövning och avgörande eller
 - medge den lättnad som sökanden ansökt om i målet vid tribunalen, i den del som anges i punkterna 6 och 7 i överklagandet, det vill säga ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/143 av den 29 januari 2015 om ändring av beslut 2014/119, ⁽¹⁾ rådets förordning (EU) 2015/138 av den 29 januari 2015 om ändring av förordning nr 208/2014, ⁽²⁾ rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 om ändring av beslut 2014/119, ⁽³⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning nr 208/2014, ⁽⁴⁾ i den del dessa rättsakter avser Viktor Viktorovych Yanukovych,
 - i den del domstolen anser att tribunalen inte redan har gjort så, förplikta Europeiska unionens råd att ersätta både klagandens rättegångskostnader och de rättegångskostnader som uppkommit för den avlidne, i den del de hänför sig till det yrkande om ogiltigförklaring som framstälts i ansökan,
 - förplikta Europeiska unionens råd att ersätta klagandens rättegångskostnader, med inbegripande av de rättegångskostnader som uppkommit för den avlidne, i den del de hänför sig till det yrkande om ogiltigförklaring som framstälts i inlagan om justering av talan, och
- i vart fall förplikta Europeiska unionens råd att ersätta de rättegångskostnader som uppkommit i målet om överklagande.

Grunder och huvudargument

För det första gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den i punkterna 84, 89 och 92 i det angripna beslutet slog fast att inlagan om justering av talan inte kunde tas upp till sakprövning därför att den hade getts in i den avlidnes namn efter dennes bortgång. Tribunalen drog felaktigt slutsatsen att frågan huruvida inlagan om justering av talan kunde tillåtas under omständigheterna i målet endast skulle bedömas i förhållande till den situation som förelåg när inlagan gavs in. Frågan huruvida inlagan om justering av talan kunde tillåtas borde snarare ha prövats i ett helhetsperspektiv i förhållande till samtliga omständigheter i målet.

Även om tribunalen hade rätt i sin slutsats att inlagan om justering av talan endast skulle bedömas i förhållande till den situation som förelåg när inlagan gavs in, hade tribunalen för det andra fel när den bedömde att inlagan inte hade getts in i klagandens namn. Inlagan om justering av talan, jämförd med de övriga handlingar som getts in till tribunalen, visade klart att den hade getts in i den avlidnes namn av klaganden/för klagandens räkning i hennes egenskap av faktisk arvtagare till den avlidne. Inlagan kunde som sådan tillåtas med hänvisning till den faktiska situation som rådde när den gavs in. Genom att dra den motsatta slutsatsen gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning i samband med vilket den missuppfattade den bevisning som lagts fram inför den.

För det tredje gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning, eftersom den inte gjorde åtskillnad mellan i) tillåtligheten av inlagan om justering av talan och ii) tillåtligheten av en andra ansökan om ogiltigförklaring. Tribunalen 1) underlät felaktigt att beakta det faktum att den hade beviljat anstånd med avseende på inlagan om justering av talan, 2) drog felaktigt slutsatsen att tillåtligheten av inlagan om justering av talan endast skulle bedömas i förhållande till den situation som rådde när inlagan gavs in, 3) bortsåg felaktigt från det faktum att arvtagaren enligt ukrainsk rätt ska fastställas sex månader efter dödsfallet men med retroaktiv verkan och 4) nekade därmed felaktigt klaganden rätt att få tillgång till domstolsförfarandet för att bestrida 2015 års handlingar i egenskap av arvtagare eller på annat sätt.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/143 av den 29 januari 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 24, 2015, s. 16).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/138 av den 29 januari 2015 om ändring av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 24, 2015, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 25).

⁽⁴⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 26 september 2016 – Entertainment Bulgaria System EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

(Mål C-507/16)

(2016/C 441/16)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Entertainment Bulgaria System EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 214 i direktiv 2006/112⁽¹⁾ tolkas så, att alternativen för registrering till mervärdesskatt ska tillmätas olika betydelse vad gäller rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt, eller tillåter artikeln att medlemsstaterna tillmäter alternativen för registrering olika betydelse, såsom är fallet med artiklarna 97a och 70.4 ZDDS?
- 2) Ska artiklarna 168 a och 169 a i direktiv 2006/112 tolkas så, att en person som är registrerad i enlighet med artikel 214.1 e i direktivet inte har rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt som denna har angett för tjänster som har mottagits från beskattningsbara personer i andra medlemsstater, om vederbörande använder dessa tjänster för att tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater och de övriga materiella och formella kraven för utövande av rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt är uppfyllda?
- 3) Ska artiklarna 168 a och 169 a i direktiv 2006/112 tolkas så, att de tillåter en nationell bestämmelse som artikel 70.4 ZDDS, enligt vilken en person som är registrerad till mervärdesskatt i enlighet med artikel 214.1 d eller e, och inte i enlighet med artikel 214.1 a i direktivet, inte under några omständigheter har rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Talan väckt den 29 september 2016 – Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-511/16)

(2016/C 441/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. van Beek och G. von Rintelen)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/27/EU av den 26 februari 2014 om ändring av rådets direktiv 92/58/EEG, 92/85/EEG, 94/33/EG, 98/24/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG, för att anpassa dem till förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- med stöd av artikel 260.3 FEUF förelägga Storhertigdömet Luxemburg ett löpande vite om 8 710 euro per dag från och med den dag domstolen avkunnar sin dom i detta mål på grund av åsidosättande av skyldigheten att underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att införliva direktiv 2014/27/EU, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 1 juni 2015.

Storhertigdömet Luxemburg har har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att underrätta kommissionen om de införlivandeåtgärder som vidtagits inom den frist härför som föreskrivs i artikel 6.1 i direktiv 2014/27/EU.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler mot rådet

(Mål T-351/13) ⁽¹⁾

(Dumpning — Import av gaffelvagnar och väsentliga delar till dessa med ursprung i Kina — Slutgiltig antidumpningstull — Talan om ogiltigförklaring — Villkoret direkt berörd — Villkoret personligen berörd — Upptagande till sakprövning — Fastställande av normalvärdet — Artikel 2.7 a i förordning (EG) nr 1225/2009 — Regeln om lägsta tull — Artikel 9.4 i förordning nr 1225/2009 — Motiveringsskyldighet)

(2016/C 441/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Kina) och Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Tyskland) (ombud: advokaterna K. Neuhaus, H.-J. Freund och B. Ecker)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert och B. Driessen, biträdda av B. O'Connor, solicitor och advokaten S. Gubel)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: M. França och T. Maxian Rusche)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 372/2013 (1) av den 22 april 2013 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1008/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av gaffelvagnar och väsentliga delar till dessa med ursprung i Folkrepubliken Kina, efter en partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 112, 2013, s. 1).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd och Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina kostnader.

⁽¹⁾ EUT C 252, 31.8.2013.

Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – August Storck mot EUIPO– Chiquita Brands (Fruitfuls)

(Mål T-367/14) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket Fruitfuls — Verkligt bruk — Artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 441/19)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: August Storck KG (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna I. Rohr, A.-C. Richter, P. Goldenbaum, T. Melchert och T. Reher)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: inledningsvis A. Poch, därefter G. Schneider och D. Gája, och slutligen D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Chiquita Brands LLC (Charlotte, Nordkarolina, Förenta staterna) (ombud: advokaten L. Bakers)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 27 mars 2014 (ärende R 1580/2013-5) om ett upphävandeförfarande mellan Chiquita Brands och August Storck.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 27 mars 2014 (ärende R 1580/2013-5), ogiltigförklaras i den del beslutet bekräftar annulleringsenhetens beslut att upphäva det omtvistade varumärket vad avser "sötsaker" i klass 30 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 261, 11.8.2014.

Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – Sina Bank mot rådet

(Mål T-418/14) (¹)

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran i syfte att hindra spridning av kärnmaterial — Frysning av tillgångar — Talan om ogiltigförklaring — Tidsfrist för väckande av talan — Justering av yrkanden — Upptagande till sakprövning — Motiveringsskyldighet — Rätt till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Uppenbart oriktig bedömning — Anpassning av verkningarna i tiden av en ogiltigförklaring)

(2016/C 441/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sina Bank (Teheran, Iran) (ombud: advokaterna B. Mettetal och C. Wucher-North)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen och D. Gicheva)

Saken

Talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF, dels, av rådets beslut, såsom det framgår av meddelandet av den 15 mars 2014 till de personer och enheter som är föremål för de restriktiva åtgärder som föreskrivs i rådets beslut 2010/413/Gusp och rådets förordning (EU) nr 267/12 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT C 77, 2014, s. 1), om att låta sökanden kvarstå i förteckningen i bilaga II till rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, 2010, s. 39), i dess lydelse enligt rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 (EUT L 281, 2010, s. 81), och i bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den

23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, 2012, s. 1), dels av rådets beslut 2014/776/Gusp av den 7 november 2014 om ändring av beslut 2010/413/Gusp (EUT L 325, 2014, s. 19), rådets genomförandeförordning (EU) nr 1202/2014 av den 7 november 2014 om genomförande av förordning nr 267/2012 (EUT L 325, 2014, s. 3), rådets beslut (Gusp) 2015/1008 av den 25 juni 2015 om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 161, 2015, s. 19), och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/1001 av den 25 juni 2015 om genomförande av förordning nr 267/2012 (EUT L 161, 2015, s. 1), i den del dessa rättsakter låter sökanden kvarstå i förteckningen i bilaga II till beslut 2010/413, i dess lydelse enligt beslut 2010/644, och i bilaga IX till förordning nr 267/2012.

Domslut

- 1) Europeiska unionens råds beslut, såsom det framgår av meddelandet av den 15 mars 2014 till de personer och enheter som är föremål för de restriktiva åtgärder som föreskrivs i rådets beslut 2010/413/Gusp och rådets förordning (EU) nr 267/12 om restriktiva åtgärder mot Iran om att låta Sina Bank kvarstå i förteckningen i bilaga II till rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam standpunkt 2007/140/Gusp, i dess lydelse enligt rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010, och i bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010, ogiltigförklaras.
- 2) Rådets beslut 2014/776/Gusp av den 7 november 2014 om ändring av beslut 2010/413/Gusp, rådets genomförandeförordning (EU) nr 1202/2014 av den 7 november 2014 om genomförande av förordning nr 267/2012, rådets beslut (Gusp) 2015/1008 av den 25 juni 2015 om ändring av beslut 2010/413, och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/1001 av den 25 juni 2015 om genomförande av förordning nr 267/2012, ogiltigförklaras i den del dessa rättsakter låter Sina Bank kvarstå i förteckningen i bilaga II till beslut 2010/413, i dess lydelse enligt beslut 2010/644, och i bilaga IX till förordning nr 267/2012,
- 3) Rättsverkningarna av beslut 2015/1008 kvarstår, såvitt de avser Sina Bank, från och med tidpunkten för dess ikraftträdande till och med utgången av den överklagandetid som anges i artikel 56 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, eller, om ett överklagande har skett inom den tiden, till och med att överklagandet har ogillats.
- 4) Rådet ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 282, 25.8.2014.

Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – Eveready Battery Company mot EUIPO – Hussain m.fl. (POWER EDGE)

(Mål T-824/14) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket POWER EDGE — Det äldre EU-ordmärket EDGE — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artiklarna 15.1 och 42.2 i förordning nr 207/2009)

(2016/C 441/21)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Eveready Battery Company, Inc. (Saint-Louis, Missouri, Förenta staterna) (ombud: advokaten N. Hebeis)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Garrido Otaola och M. Fischer)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Imran Hussain, Rizwana Hussain, Maariah Hussain, Danyaal Hussain och Zahra Hussain (Leeds, Förenade kungadömet) (ombud: S. Malynicz, QC)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 6 oktober 2014 (ärende R 38/2014-2) om ett invändningsförfarande mellan Eveready Battery Company och Imran Hussain, Rizwana Hussain, Maariah Hussain, Danyaal Hussain och Zahra Hussain.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Eveready Battery Company, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 65, 23.2.2015.

Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mot EUIPO (BRAUWELT)

(Mål T-56/15) (¹)

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BRAUWELT — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.3 i förordning nr 207/2009 — Rätten att yttra sig — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009)

(2016/C 441/22)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG (Nuremberg, Tyskland) (ombud: advokaten M. Höfler)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Schifko)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 4 december 2014 (ärende R 1121/2014-4) om ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BRAUWELT

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG ska bära rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 118, 13.4.2015.

Tribunalens dom av den 18 oktober 2016 – Meissen Keramik mot EUIPO

(Mål T-776/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket MEISSEN KERAMIK — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 441/23)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Meissen Keramik GmbH (Meissen, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Vohwinkel och M. Bagh)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: W. Schramek och A. Schifko)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 28 oktober 2015 (ärende R 531/2015-1) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket MEISSEN KERAMIK.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Meissen Keramik GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 78, 29.2.2016.

Överklagande ingett den 12 september 2016 – Gall Pharma mot harmoniseringskontoret – EUIPO – Pfizer (Styriagra)

(Mål T-622/16)

(2016/C 441/24)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Österrike) (ombud: advokaterna D. Reichelt och L. Figura)

Motpart: Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Pfizer Inc. (New York, New York, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Styriagra" EU-varumärke nr 12 161 469

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 13 juni 2016 i ärende R 724/2015-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och avslå invändningen mot registrering av EU-varumärke nr 000233890 (invändning nr 002286568), samt
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.5 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 19 september 2016 av Pieter de Meyer av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 juli 2016 i mål F-113/15 Adriaen m.fl. mot kommissionen

(Mål T-667/16 P)

(2016/C 441/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Pieter de Meyer (Bryssel, Belgien) och åtta ytterligare klagande (ombud: advokaten R. Rata)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 20 juli 2016 i mål F-113/15,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens tillsättningsmyndighets beslut av den 14 november 2014, utfärdat som administrativt meddelande nr 41-2014, i vilket de tjänstemän som befordrades under 2014 års befordringsförfarande fastställdes, i den mån klagandena inte finns upptagna i förteckningen,
- förplikta Europeiska unionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för klagandena.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klagandena tre grunder.

1. Första grunden: felaktig rättstillämpning avseende den första grunden

- Genom den första grunden har klagandena hävdade att personaldomstolen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att klagandena inte kunde vinna framgång med den första grunden. Klagandena har gjort gällande att personaldomstolen gjorde sig skyldig till fyra fall av felaktig rättstillämpning såvitt avser den första grunden.
- För det första fastställde personaldomstolen, i strid med gällande rättspraxis, att den inte behöver pröva lagenligheten av tillsättningsmyndighetens agerande om tillsättningsmyndigheten uppger att den har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter och förpliktelser.
- För det andra gjorde personaldomstolen sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte tillåta den gemensamma övervakningsmyndighetens rapport som bevis, och genom att underlåta att i sak pröva den omständigheten att de informationskällor som tillsättningsmyndigheten nyttjat bevisligen var ojämförbara.
- För det tredje bortsåg personaldomstolen oriktigt och utan motivering från de argument och bevis klagandena förebrått avseende den matematiska utvärderingen av tillsättningsmyndighetens lydelsebaserade bedömningsmetod samt från den andra delen av den första grunden.
- För det fjärde presumerade personaldomstolen felaktigt att avsaknaden av en faktisk prövning av jämförliga kvalifikationer inte kunde läggas till grund för att ogiltigförklara ett beslut om befordring.

2. Andra grunden: felaktig rättstillämpning avseende den andra grunden.

- Genom den andra grunden har klagandena gjort gällande att personaldomstolen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning avseende den andra grunden genom att
- för det första, godtyckligt begränsa tillämpningsområdet för artikel 25 i tjänsteföreskrifterna och klagandenas grundläggande rättigheter som följer av unionsrätten på ett sätt som är oförenligt med unionslagstiftarens avsikt, och
- för det andra, på uppenbart oriktiga grunder fastställa att sökanden inte kunde vinna framgång med den andra grunden.

3. Tredje grunden: personaldomstolen underlät att göra en oberoende och effektiv rättslig prövning

- Genom den tredje grunden har klagandena gjort gällande att personaldomstolen underlät att göra en oberoende och effektiv rättslig prövning, vilket resulterade i att klagandenas rätt till ett effektivt rättsmedel åsidosattes.
- För det första gjorde referenten, i den förberedande förhandlingsrapporten, skadliga uttalanden, som visade på subjektiv partiskhet och bestämde på förhand utgången i målet avseende klagandenas grunder.
- För det andra underlät personaldomstolens ordförande att förklara referenten obehörig och överföra målet till en annan avdelning, trots att personaldomstolen medgav att de omtvistade skadliga uttalandena hade kopierats och klistrats in från ett annat mål avseende andra parter.
- För det tredje bortsåg och underkände personaldomstolen selektivt väsentliga argument och bevis utan att vare sig beakta eller pröva dessa. Klagandena anser sammanfattningsvis att personaldomstolen åsidosatte deras rätt till ett effektivt rättsmedel genom att underlåta att göra en oberoende och effektiv rättslig prövning.

Överklagande ingett den 19 september 2016 av HL av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 juli 2016 i mål F-112/15 HL mot kommissionen

(Mål T-668/16 P)

(2016/C 441/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: HL (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten R. Rata)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 20 juli 2016 i mål F-112/15,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens tillsättningsmyndighets beslut av den 14 november 2014, utfärdat som administrativt meddelande nr 41-2014, i vilket de tjänstemän som befordrades under 2014 års befordringsförfarande fastställdes, i den mån klaganden inte finns upptagen i förteckningen,
- förplikta Europeiska unionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för klaganden.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

1. Första grunden: felaktig rättstillämpning avseende den första grunden

- Genom den första grunden har klaganden hävdade att personaldomstolen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att klaganden inte kunde vinna framgång med den första grunden. Klaganden har gjort gällande att personaldomstolen gjorde sig skyldig till fyra fall av felaktig rättstillämpning såvitt avser den första grunden.
- För det första fastställde personaldomstolen, i strid med gällande rättspraxis, att den inte behöver pröva lagenligheten av tillsättningsmyndighetens agerande om tillsättningsmyndigheten uppger att den har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter och förpliktelser.
- För det andra gjorde personaldomstolen sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte tillåta den gemensamma övervakningsmyndighetens rapport som bevis, och genom att underlåta att i sak pröva den omständigheten att de informationskällor som tillsättningsmyndigheten nyttjat bevisligen var ojämförbara.
- För det tredje bortsåg personaldomstolen oriktigt och utan motivering från de argument och bevis klaganden förebrog avseende den matematiska utvärderingen av tillsättningsmyndighetens lydelsebaserade bedömningsmetod samt från den andra delen av den första grunden.
- För det fjärde presumerade personaldomstolen felaktigt att avsaknaden av en faktisk prövning av jämförliga kvalifikationer inte kunde läggas till grund för att ogiltigförklara ett beslut om befordring.

2. Andra grunden: felaktig rättstillämpning avseende den andra grunden

- Genom den andra grunden har klaganden gjort gällande att personaldomstolen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning avseende den andra grunden genom att

- för det första, godtyckligt begränsa tillämpningsområdet för artikel 25 i tjänsteföreskrifterna och klagandens grundläggande rättigheter som följer av unionsrätten på ett sätt som är oförenligt med unionslagstiftarens avsikt, och
- för det andra, på uppenbart oriktiga grunder fastställa att sökanden inte kunde vinna framgång med den andra grunden.

3. Tredje grunden: personaldomstolen underlät att göra en oberoende och effektiv rättslig prövning

- Genom den tredje grunden har klaganden gjort gällande att personaldomstolen underlät att göra en oberoende och effektiv rättslig prövning, vilket resulterade i att klagandens rätt till ett effektivt rättsmedel åsidosattes.
- För det första gjorde referenten, i den förberedande förhandlingsrapporten, skadliga uttalanden, som visade på subjektiv partiskhet och bestämde på förhand utgången i målet avseende klagandens grunder.
- För det andra underlät personaldomstolens ordförande att förklara referenten obehörig och överföra målet till en annan avdelning, trots att personaldomstolen medgav att de omtvistade skadliga uttalandena hade kopierats och klistrats in från ett annat mål avseende andra parter.
- För det tredje bortsåg och underkände personaldomstolen selektivt väsentliga argument och bevis utan att vare sig beakta eller pröva dessa. Klaganden anser sammanfattningsvis att personaldomstolen åsidosatte dennes rätt till ett effektivt rättsmedel genom att underlåta att göra en oberoende och effektiv rättslig prövning.

Talan väckt den 23 september 2016 – Henkel Electronic Materials (Belgien) mot kommissionen

(Mål T-681/16)

(2016/C 441/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Henkel Electronic Materials (Belgien) (Westerlo, Belgien) (ombud: advokaterna N. Reypens, C. Docclo och T. Verstraeten)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förena förevarande mål med mål T-131/16, med anledning av sambandet mellan dem, vad avser den muntliga delen av förfarandet och domen,
- pröva och bifalla förevarande talan om ogiltigförklaring,
- ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i det angripna beslutet ⁽¹⁾,
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån som den inte föreskriver övergångsbestämmelser, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Uppenbart oriktig bedömning vid identifieringen av de rättshandlingar vilka föreskriver det påstådda statliga stödet och felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 1 d i förordning nr 2015/1589 ⁽²⁾.

2. Andra grunden: Felaktig beskrivning av referenssystemet, uppenbart oriktig bedömning vid analysen av detta system samt felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 107.1 FEUF och artikel 1 a i förordning nr 2015/1589.
3. Tredje grunden: Felaktig bedömning av en ekonomisk fördel, felaktig rättstillämpning av artikel 107.1 FEUF och artikel 1 a i förordning nr 2015/1589.
4. Fjärde grunden: Felaktig bedömning vid utvärderingen av den selektivitet som är nödvändig för att beteckna det omstridda systemet statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF och artikel 1 a i förordning nr 2015/1589 samt felaktig bedömning vid utvärderingen av det omstridda systemets mekanismer.
5. Femte grunden: Felaktig bedömning vid analysen av motiveringen av villkoren för att tillämpa det omstridda systemet.
6. Sjätte grunden: Felaktig bedömning vid utvärderingen av den påstådda fördelen av det omstridda systemet och bristande precision vid bedömningen av det omstridda systemet.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av skattebetalarnas berättigade förväntningar och rättssäkerheten.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/1699 av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (f.d. 2015/NN) som Belgien har genomfört [delgivet med nr C(2015) 9837] (EUT L 260, s. 61)

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, s. 9)

Talan väckt den 23 september 2016 – Frankrike mot kommissionen

(Mål T-682/16)

(2016/C 441/28)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: F. Alabrune, D. Colas och D. Segoin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut C(2016) 4287 final av den 12 juli 2016, meddelat den 13 juli 2016, om innehållande av månadsbetalningarna till Frankrike inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 41.2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1200/2005 och nr 485/2008 (EUT L 347, 2013, s. 549). Denna grund består av två delar.

- Första delgrunden: De franska myndigheterna har fullt ut genomfört den handlingsplan, innehållande tydliga framstegsindikatorer som upprättats efter samråd med kommissionen, som avses i det angripna.

— Andra delgrunden: Det angripna beslutet grundar sig på omständigheter som inte förutsågs i handlingsplanen.

2. Andra grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 24 september 2016 – PL mot kommissionen

(Mål T-689/16)

(2016/C 441/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: PL (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna J.-N. Louis och N. de Montigny)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det bekräftande beslutet som fattats av enhetschefen för generaldirektorat HR.B4 "Karriär- och resultatplanering" om att inte vidta åtgärder för att följa den dom som meddelades av personaldomstolen den 15 april 2015, genom att anta ett beslut – som redan verkställts för mer än 3 år sedan – om att, i tjänstens intresse, ändra sökandens tjänsteplacering från EU-delegationen i Västbanken och Gazaremsan (östra Jerusalem) till generaldirektoratet Transport och rörlighet (MOVE) i Bryssel, med retroaktiv verkan från den 1 januari 2013,
- ogiltigförklara det underförstådda beslutet av den 20 augusti 2015 om avslag på sökandens begäran om att genom sitt ombud hållas underrättad om de åtgärder som vidtas av kommissionen för att följa den dom som meddelades av personaldomstolen den 15 april 2015 i mål F-96/13,
- förplikta kommissionen att till sökanden betala ett belopp på 250 000 euro i ersättning för den ekonomiska och ideella skada som vållats, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 266 FEUF, i den mån domslutet i personaldomstolens dom av den 15 april 2015 i mål F-96/13 inte iakttas i besluten, med beaktande av att domskälen i densamma utgör det nödvändiga underlaget, eftersom de är nödvändiga för att fastställa den exakta innebörden av det som slagits fast i domslutet.
 - Sökanden anser att kommissionen i enlighet med artikel 266 FEUF är skyldig att se till att varje rättsakt som ersätter den rättsakt som har förklarats ogiltig inte innehåller samma brister som de som identifierats i domen om ogiltigförklaring. Detta är fallet i det aktuella målet.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av handläggningsregler, eftersom de angripna besluten inte utgör ett korrekt, ärligt och lojalt vidtagande av åtgärder för att följa personaldomstolens dom om ogiltigförklaring och de har endast meddelats i syfte att få ett beslut att framstå som lagenligt, vilket trots att det ogiltigförklarats, redan verkställts för mer än tre år sedan.
 3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 22 i tjänsteföreskrifterna.
-

Talan väckt den 26 september 2016 – Elevation-Engenharia mot kommissionen**(Mål T-691/16)**

(2016/C 441/30)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Elevation-Engenharia SA (Amadora, Portugal) (ombud: advokaterna A. Pinto Cardoso och L. Fuzeta da Ponte)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- bifalla talan och således ogiltigförklara svarandens beslut innehållande de debetnotor som sökanden mottagit den 3 augusti 2016, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Bristande behörighet. Svaranden saknar behörighet och befogenhet att anta de angripna akterna.
2. Andra grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter. Motiveringen till de angripna debetnotorna är implicit eller underförstådd, och debetnotorna har utformats på ett otydligt sätt samt är inte förenliga med unionsrätten.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av fördraget och av rättsregler som gäller dess tillämpning.

Talan väckt den 27 september 2016 – CJ mot ECDC**(Mål T-692/16)**

(2016/C 441/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: CJ (Agios Stefanos, Grekland) (ombud: advokaten V. Kolias)

Svarande: Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet och förplikta ECDC att till sökanden utge all ersättning som han skulle ha uppburit under perioden 1 maj 2012–31 december 2014 om han hade fortsatt att tjänstgöra vid ECDC. I avvaktan på att ECDC specificerar beloppet, uppskattar sökanden preliminärt att det uppgår till 140 000 euro jämte dröjsmålsränta,
- förplikta ECDC att till sökanden betala 13 000 euro i ersättning för ideell skada,
- förordna att ECDC ska bära sina egna rättegångskostnader samt förplikta ECDC att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. ECDC har åsidosatt artikel 266 FEUF genom att på ett felaktigt sätt ge verkan åt Europeiska unionens personaldomstols dom i de förenade målen F-159/12 och F-161/12, CJ mot ECDC, i synnerhet genom att
 - ECDC gav retroaktiv verkan åt det angripna beslutet, trots att de grundläggande omständigheterna hade ändrats på ett oåterkalleligt sätt,
 - ECDC åsidosatte proportionalitetsprincipen, eftersom det angripna beslutet varken var lämpligt eller nödvändigt för att uppnå det mål som eftersträvades med 2012 års ogiltigförklarade uppsägning,
 - ECDC gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den bortsåg från oegentligheterna i samband med rekryteringen av chefen för ECDC:s rättstjänst,
 - ECDC åsidosatte artikel 22.3 a i tjänsteföreskrifterna när centret bortsåg från sökandens rapportering vid en tidpunkt kort före hans uppsägning när detta inte ansågs betänkligt och fakta i rapporteringen gav upphov till misstankar om finansiella oegentligheter inom ECDC.
2. Ekonomisk ersättning för den ideella skada som orsakats av ECDC:s åsidosättande av artikel 266 FEUF och centrets uttalande om att sökanden försökte främja nepotism

Överklagande ingett den 28 september 2016 av HG av den dom som personaldomstolen meddelade den 19 juli 2016 i mål F-149/15, HG mot kommissionen

(Mål T-693/16 P)

(2016/C 441/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: HG (Bryssel, Belgien) (ombud: advokat L. Levi)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 19 juli 2016 i mål F-149/15,
- bifalla de yrkanden som klaganden framställt i första instans, och således
 - ogiltigförklara den trepartssammansatta tillsättningsmyndighetens beslut CMS 13-005 varigenom klaganden ålades disciplinåtgärden uppskjuten förflyttning till en högre löneklass under 18 månader och att utge skadestånd som i beslutet fastställts till 108 596,35 euro,
 - såvitt det är nödvändigt, ogiltigförklara beslutet att avslå klagandens klagomål,
 - i andra hand, sänka skadeståndsbeloppet som framgår av beslut CMS 13-005,
 - förplikta motparten att utge skadestånd för ideella skada och skadat rykte som sökanden har lidit, beräknat till 20 000 euro,

- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna,
- förplikta motparten att ersätta samtliga rättegångskostnader för förfarandena i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande har klaganden anfört fyra grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
 - Genom den första grunden har klaganden gjort gällande att, beträffande klagandens finansiella ansvar, åsidosatte personaldomstolen sin motiveringsskyldighet genom att inte ha prövat en av klagandens invändningar avseende ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Personaldomstolen gjorde sig dessutom skyldig till flera fall av felaktig rättstillämpning och missuppfattade omständigheterna i målet.
2. Andra grunden: förfarandefel
 - Genom den andra grunden har klaganden gjort gällande att de förberedande akter som föregick antagandet av det omtvistade beslutet var behäftade med förfarandefel och att klagandens rätt till försvar åsidosattes, samt att personaldomstolen åsidosatte motiveringsskyldigheten och gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning.
3. Tredje grunden: åsidosättande av motiveringsskyldigheten
 - Genom den tredje grunden har klaganden gjort gällande kommissionen och personaldomstolen åsidosatte motiveringsskyldigheten.
4. Fjärde grunden: felaktig rättstillämpning och faktisk bedömning
 - Genom den fjärde grunden har klaganden gjort gällande att personaldomstolen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och felaktig faktisk bedömning beträffande den första invändning som framställdes mot klaganden. Personaldomstolen åsidosatte dessutom sin motiveringsskyldighet.

Överklagande ingett den 29 september 2016 av Europeiska kommissionen av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 juli 2016 i mål F-104/15, U (*) mot kommissionen

(Mål T-695/16 P)

(2016/C 441/33)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: A.-C. Simon, F. Simonetti och G. Gattinara)

Övriga parter i målet: U (*), Europaparlamentet

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara personaldomstolens dom av den 20 juli 2016 i mål F-104/15, U (*) mot kommissionen,
- vad gäller förfarandet i första instans och mot bakgrund av att personaldomstolen fann att ärendet var färdigt för avgörande, ogilla talan och förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna, och
- vad gäller överklagandet, förplikta vardera parten att bära sina egna rättegångskostnader för detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

1. Första grunden: Rättsligt fel, åsidosättande av motiveringsskyldigheten, överträdelse av förbudet mot att döma utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*), vad gäller punkterna 53–56, 60 och 75–78 i den överklagade domen.

(*) Uppgifterna raderade för att skydda enskilda när det gäller behandling av personuppgifter.

2. Andra grunden: Flera rättsliga fel vid tolkningen av artikel 20 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, vad gäller punkterna 31, 57–65 första meningen i den överklagade domen.
3. Tredje grunden: Flera rättsliga fel och åsidosättande av motiveringsskyldigheten, vad gäller punkterna 65 och 67–79 i den överklagade domen.

Talan väckt den 23 september 2016 – Trasta Komerbanka m.fl. mot ECB

(Mål T-698/16)

(2016/C 441/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Trasta Komerbanka AS (Riga, Lettland) och 6 andra (ombud: advokaterna O. Behrends, L. Feddern och M. Kirchner)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 3 mars 2016 att dra tillbaka Trasta Komerbanka AS:s banklicens, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: ECB åsidosatte artikel 24 i SSM-förordningen⁽¹⁾, och närbesläktade bestämmelser i samband med granskningen av tidigare beslut av ECB:s administrativa omprövningsnämnd.
2. Andra grunden: ECB misslyckades med att undersöka och att noggrant och opartiskt utvärdera samtliga faktiska omständigheter vilka bland annat inbegrep att ECB inte på ett lämpligt sätt bemötte den omständigheten att de uppgifter och handlingar som den lokala tillsynsmyndigheten i Lettland hade lämnat var felaktiga.
3. Tredje grunden: ECB åsidosatte proportionalitetsprincipen genom att inte fastställa att det fanns alternativa åtgärder.
4. Fjärde grunden: ECB åsidosatte likabehandlingsprincipen.
5. Femte grunden: ECB åsidosatte artikel 19 och skäl 75 SSM-förordningen och gjorde sig skyldig till maktmissbruk.
6. Sjätte grunden: ECB åsidosatte principen om berättigade förväntningar och rättssäkerheten.

7. Sjunde grunden: ECB åsidosatte processregler inklusive rätten att bli hörd, rätten till tillgång till handlingarna i ärendet, rätten till ett tillräckligt motiverat beslut, och åsidosättande av artikel 83.1 i ramförordningen om den gemensamma tillsynsmekanismen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

Överklagande ingett den 30 september 2016 av José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante och Bernard Gradel mot den dom som personaldomstolen meddelade den 20 juli 2016 i mål F-126/25, Barroso Truta m.fl. mot domstolen

(Mål T-702/16 P)

(2016/C 441/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: José Barroso Truta (Bofferdange, Luxemburg), Marc Forli (Lexy, Frankrike), Calogero Galante (Aix-Sur-Cloie, Belgien) och Bernard Gradel (Konacker, Frankrike) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Övrig part i målet: Europeiska unionens domstol

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens dom i mål F-126/15, Barroso Truta m.fl./domstolen, och
- förplikta domstolen att göra inbetalningar till fonder eller försäkringar i klagandenas namn, närmare bestämt 61 121,08 euro till José Barroso Truta, 129 440,98 euro till Marc Forli, 76 324,29 euro till Calogero Galante och 99 565,13 euro till Bernard Gradel, eller i andra hand
- förplikta domstolen att utge ovannämnda belopp till klagandena, jämte dröjsmålsränta på 3,1 procent om året räknat från den dag pensionsrättigheterna överfördes till Europeiska unionens pensionssystem, samt
- förplikta domstolen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klagandena tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning

- Personaldomstolen har felaktigt ansett att skadeståndstalan inte kan upptas till sakprövning, eftersom klagandena inte följt bestämmelserna för det administrativa förfarandet, med påståendet att detta förfarande borde ha inletts genom att det ingavs ett klagomål, och därefter eventuellt en talan om ogiltigförklaring av besluten om tillgodoräknande av pensionsgrundande tjänsteår i Europeiska unionens pensionssystem.

2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning

- Personaldomstolen har felaktigt ansett att den myndighet som har behörighet att sluta anställningsavtal inte begick något tjänstefel när förslagen om tillgodoräknande av tjänsteår kommunicerades, trots att dessa förslag visat sig vara ofullständiga eller till och med felaktiga, eftersom de riktats till kontraktsanställda i tjänstegrupp I.

3. Tredje grunden: Felaktig rättstillämpning

- Personaldomstolen har felaktigt ansett att den skada som klagandena gjort gällande var hypotetisk.

Talan väckt den 7 oktober 2016 – Pebagua mot kommissionen

(Mål T-715/16)

(2016/C 441/36)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (Isla Mayor, Spanien)
(ombud: advokaten A. J. Uceda Sosa)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara den angripna genomförandeförordningen,
- alternativt, slå fast att det var fel att föra in arten *Procambarus clarkii* i den förteckning som godkänns genom nämnda förordning,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1141 av den 13 juli 2016 om antagande av en förteckning över invasiva främmande arter av unionsbetydelse i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 (EUT L 189, 2016, s. 4).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden att de villkor som anges i artikel 4 i förordning nr 1143/2014 inte är uppfyllda med avseende på arten *Procambarus clarkii* och att det inte gjorts någon riskbedömning i den mening som avses i artikel 5.1 i nämnda förordning.

Överklagande ingett den 4 oktober 2016 – Waldhausen mot EUIPO (Återgivning av silhuetten av ett hästhuvud)

(Mål T-717/16)

(2016/C 441/37)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Waldhausen GmbH & Co. KG (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten V. Ekey)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Unionsfigurmärke (återgivning av silhuetten av ett hästhuvud) – Registreringsansökan nr 14 588 933

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 31 augusti 2016 i ärende R 1195/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 7 oktober 2016 – Berliner Stadtwerke mot EUIPO (berlinWärme)

(Mål T-719/16)

(2016/C 441/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Spieker och A. Schönfleisch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "berlinWärme" – Ansökan om registrering nr 14 062 558

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 19 juli 2016 i ärende R 618/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c jämförd med artikel 7.2 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b jämförd med artikel 7.2 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 10 oktober 2016 – ARFEA mot kommissionen

(Mål T-720/16)

(2016/C 441/39)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Aziende riunite filovie ed autolinee Srl (ARFEA) (Alessandria, Italien) (ombud: advokaterna M. Chiti och V. Angiolini)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 10 juni 2016 om statligt stöd SA.38132 (2015/C) (ex 2014/NN) – Ytterligare ersättning för allmännyttig skyldighet till Arfea – samt, i förekommande fall, andra rättsakter som ligger till grund för eller har samband med nämnda beslut och som omfattas av talan, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett bolag som tillhandahåller lokala kollektivtrafiktjänster med stöd av koncessioner samt privata transporttjänster. Genom det angripna beslutet förklarade kommissionen att det stöd som de italienska myndigheterna beviljat sökandebolaget som ersättning för allmännyttiga skyldigheter som det utfört var oförenligt med den inre marknaden och slog fast att stödet skulle återkrävas.

Till stöd för sin talan åberopar sökandebolaget sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 108.3 FEUF
 - Sökandebolaget gör i detta avseende gällande att den omtvistade åtgärden inte utgör ett statligt stöd. Det är i vart fall inte fråga om ett "nytt" stöd i den mening som avses i artikel 108.3 FEUF.
2. Andra grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 107 FEUF
 - Sökandebolaget gör i detta avseende gällande att den omtvistade åtgärden utgör ersättning för allmännyttiga skyldigheter som bolaget utfört och att denna ersättning beviljats i enlighet med lagakraftvunna avgöranden från italienska domstolar. Ersättningen utgör inte ett "statligt stöd" i den mening som avses i artikel 107 FEUF.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av principerna för tillämpning av unionsrätten, av de allmänna principerna om förbud mot retroaktiv lagtillämpning, av rättssäkerhetsprincipen och av de principer som utvecklats i domstolens praxis på det aktuella området
 - Sökandebolaget gör i detta avseende gällande att kommissionen felaktigt tillämpade förordning (EG) nr 1370/2007 i det angripna beslutet. De faktiska omständigheterna i ärendet ägde nämligen rum under åren 1997–1998 och omfattas därför av en annan förordning [förordning (EEG) nr 1191/1969]
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principerna i fråga om preskription
 - Sökandebolaget bestrider i detta avseende att kommissionen hade rätt att besluta om återkrav av det påstådda stödet 18 år efter det att de faktiska omständigheterna i ärendet ägde rum.
5. Femte grunden: Åsidosättande av de allmänna principer som utvecklats i domstolens praxis beträffande vad som ska anses utgöra statligt stöd och av principen om medlemsstaternas processuella autonomi
 - Sökandebolaget gör i detta avseende gällande att det avser att visa att de principer som utvecklats av domstolen i domen i målet C-280/00, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg, har följts. Sökandebolaget anser vidare att det angripna beslutet inkräktar på ett område som det ankommer på nationell domstol att bedöma.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av systemet för statliga stöd när allmännyttiga skyldigheter åläggs ensidigt
 - Sökandebolaget gör i detta avseende gällande att kommissionen underlät att beakta att regionen Piemonte i förevarande fall hade ålagt bolaget allmännyttiga skyldigheter och att bolaget för detta skulle få ersättning som inte omfattas av begreppet statligt stöd.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av principerna som styr övergången i tiden mellan rättsliga regler

- Sökandebolaget gör i detta avseende, utöver det som anförs i den tredje grunden, gällande att kommissionen felaktigt tillämpade förordning nr 1370/2007 i ärendet. Sökandebolaget gör i detta avseende gällande att kommissionen underlät att beakta att regionen Piemonte i förevarande fall hade ålagt bolaget allmännyttiga skyldigheter och att bolaget för detta skulle få ersättning som inte omfattas av begreppet statligt stöd.

Överklagande ingett den 12 oktober 2016 av Giorgio Cocchi av det beslut som personaldomstolen meddelade den 2 augusti 2016 i mål F-134/11 Cocchi och Falcione mot kommissionen

(Mål T-724/16 P)

(2016/C 441/40)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgien) och Nicola Falcione (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten S. Orlandi)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens dom i mål F-134/11, Cocchi och Falcione/kommissionen, och
- ogiltigförklara beslutet av den 9 mars 2011 om avslag på ansökningarna om bistånd,
- förplikta kommissionen att utge 22 000 euro till Nicola Falcione och 35 000 euro till Giorgio Cocchi för den skada de lider, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klagandena en enda grund, nämligen att personaldomstolen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid bedömningen av huruvida klagandena har ett berättigat intresse av att fullfölja förfarandet. Klagandena har nämligen ett berättigat intresse av att deras talan ska bifallas som inte enbart är administrativt.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV